

Președintele Henry B. Eyring,
primul consilier în Prima Președinție

Ajutați-i să străbată drumul către casă

Noi îi ajutăm cel mai bine pe copiii lui Dumnezeu când le oferim căi de a-și clădi credința în Isus Hristos și în Evanghelia Sa restaurată atunci când sunt la o vârstă fragedă.

Stimați frați și stimate surori, Tatăl nostru Cereșc dorește și are nevoie de ajutorul nostru pentru a-și aduce copiii de spirit din nou acasă. Și adresez, astăzi, tinerilor care fac parte deja din Biserica Sa adevărată și, ca urmare, au început deja să meargă pe calea strâmtă și îngustă pentru a se întoarce la căminul lor cereșc. El dorește ca ei să dobândească la vârstă fragedă tărie spirituală pentru a rămâne pe cale. Și El are nevoie de ajutorul nostru pentru a-i readuce repede pe cale, dacă încep să se rătăcească.

Eram un episcop tânăr atunci când am început să înțeleg bine motivul pentru care Domnul dorește ca noi să-i întărim pe copii când sunt la vârste fragede și să-i salvăm repede. Vă voi spune o povestire despre o persoană tânără care îi reprezintă pe mulți dintre cei pe care am încercat să-i ajutăm de-a lungul anilor.

Ea stătea de cealaltă parte a biroului meu de episcop. Mi-a vorbit despre viața ei. Fusese botezată și confirmată membră a Bisericii la vârsta de opt ani. Nu au fost lacrimi în ochii ei în timp ce mi-a povestit cei peste 20 de ani care

au urmat, dar a fost tristețe în glasul ei. Ea a spus că spirala coborâtoare a început cu alegerile pe care le-a făcut de a se asocia cu ceea ce credea ea că sunt oameni impresionanți. A început să încalce ceea ce i s-au părut, la început, porunci mai puțin importante.

La început, a simțit puțină tristețe și a avut puține remușcări. Dar asocierea ei cu prietenii noi îi aducea un sentiment nou, de a fi plăcută, și, astfel, hotărârile ei ocazionale de a se pocăi i s-au părut din ce în ce mai puțin importante. Pe măsură ce creștea importanța poruncilor pe care le încălca,

visul unui cămin veșnic fericit părea să dispară.

Ea stătea în fața mea în ceea ce ea a numit stare de suferință. Ea voia ca eu s-o salvez din capcana păcatului de care era încătușată. Dar singura cale de scăpa era ca ea să-și exercite credința în Isus Hristos, să aibă o inimă frântă, să se pocăiască și astfel să fie curățită, schimbată și întărită prin ispășirea Domnului. Mi-am depus mărturia în fața ei că acest lucru era încă posibil. Și a fost, dar cu mult mai greu decât dacă și-ar fi exercitat credința mai devreme în viața ei, în călătoria spre acasă, la Dumnezeu, și când a început prima oară să se rătăcească.

Deci, noi îi ajutăm cel mai bine pe copiii lui Dumnezeu când le oferim căi de a-și clădi credința în Isus Hristos și în Evanghelia Sa restaurată atunci când sunt la o vârstă fragedă. Și, atunci, trebuie să ajutăm la reaprinderea rapidă a acelei credințe înainte ca ea să se stingă în timp ce ei rătăcesc de la calea dreaptă.

Astfel, dumneavoastră și cu mine putem aștepta prilejul aproape permanent de a-i ajuta pe călătorii, copiii ai lui Dumnezeu. Salvatorul ne-a spus de ce vom avea acest prilej când a descris călătoria către casă periculoasă pentru toți copiii de spirit ai lui Dumnezeu prin negurile pe

care păcatul și Satana le creează:

„Intrați prin poarta cea strâmtă; căci largă este poarta și lată este calea care duce la distrugere; și mulți vor fi aceia care se vor duce într-acolo.

Căci strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață; și puțini vor fi aceia care o găesc”¹.

Prevăzând nevoile copiilor Săi, Tatăl Ceresc iubitor a plasat îndrumări și salvatori de-a lungul căii lor. El Și-a trimis Fiul, pe Isus Hristos, pentru a face ca ea să poată fi ușor de văzut și parcurgerea ei în siguranță să fie posibilă. El l-a chemat ca profet al Său în aceste timpuri pe președintele Thomas S. Monson. Din tinerețea sa, președintele Monson ne-a învățat nu numai cum să stăm pe cale, ci și cum să-i salvăm pe aceia care au fost duși spre nefericire.

Tatăl Ceresc ne-a încredințat multe responsabilități pentru a-i întări și, când este nevoie, pentru a-i conduce pe călători spre locuri sigure. Însărcinările noastre cele mai importante și însemnate sunt cele din cadrul familiei. Ele sunt importante pentru că familia are prilejul să ajute un copil ca, la început de viață, să pășească ferm pe calea care duce la căminul ceresc. Părinții, frații și surorile, bunicii, mătușile și unchii devin ghizi și salvatori mai puternici datorită legăturilor de iubire care fac parte din însăși natura unei familii.

Familia are un avantaj în primii opt ani din viața unui copil. În acei ani protejați, datorită ispășirii lui Isus Hristos, puterea lui Satana de a folosi negurile întunericii pentru a ascunde calea de întoarcere acasă este blocată. În acei ani prețioși, Domnul ajută familiile chemându-i pe cei care slujesc în cadrul Societății Primare să ajute la întărirea spirituală a copiilor. El asigură, de asemenea, deținători ai Preoției aaronice care oferă împărtășania. În acele rugăciuni de împărtășanie, copiii aud promisiunea că ei pot să primească, într-o zi,

Spiritul Sfânt pentru a le fi ghid dacă se supun poruncilor lui Dumnezeu. Ca rezultat, ei sunt întăriți să reziste ispitei atunci când vine și, apoi, cândva în viitor, să meargă să-i salveze pe alții.

Mulți episcopi din Biserică sunt inspirați să cheme pe cei mai puternici oameni din episcopie pentru a sluji fiecărui copil din Societatea Primară. Ei înțeleg că, dacă acești copii sunt întăriți, cu credință și mărturie, va fi mai puțin probabil ca ei să aibă nevoie să fie salvați la vârsta adolescenței. Ei înțeleg că o temelie spirituală puternică poate fi de ajutor întreaga viață.

Noi, toți, putem ajuta. Bunicile, bunicii și toți membrii care cunosc un copil pot ajuta. Nu este nevoie de o chemare oficială în cadrul Societății Primare. Nici nu există limită de vârstă. O astfel de femeie, pe când era mai tânără, a făcut parte din Comitetul general al Societății Primare care a ajutat la crearea motto-ului Alege ce-i drept.

Niciodată nu obosește slujind copiilor. Ea a predat la Societatea Primară din episcopia sa, la cerere ei, până când a avut aproape 90 de ani. Copiii

mici puteau simți dragostea ei față de ei. Ei au văzut exemplul ei. Ei au învățat de la ea principiile simple ale Evangheliei lui Isus Hristos. Și, mai presus de orice, datorită exemplului ei, ei au învățat să simtă și să recunoască Duhul Sfânt. Și, când au făcut acest lucru, ei au început să obțină credința de care aveau nevoie pentru a rezista ispitei. Este mai puțin probabil ca ei să aibă nevoie să fie salvați și mai probabil ca ei să fie pregătiți pentru a merge să-i salveze pe alții.

Am învățat despre puterea credinței simple în rugăciune și în Duhul Sfânt când copiii noștri erau foarte mici. Cel mai mare fiu al nostru nu era încă botezat. Părinții lui, învățătoarele de la Societatea Primară și conducătorii ai preoției încercaseră să-l ajute să simtă și să recunoască Spiritul și să știe cum să primească ajutorul Său.

Într-o după-amiază, soția mea îl du-se acasă la o femeie care îl învăța să citească. Planul nostru era ca eu să-l iau când mă întorceam acasă de la muncă.

Lección lui s-a terminat mai repede

decât ne-am așteptat. El a fost convins că știa drumul spre casă. Așa că a pornit. Mai târziu, el a spus că avusese încredere deplină și că îi plăcuse ideea de a se deplasa singur. După ce a parcurs aproape un kilometru, afară începuse să se întunece. El a început să simtă că era încă foarte departe de casă.

Încă își amintește că luminile mașinilor care treceau pe lângă el erau neclare din cauza lacrimilor care îi curgeau. S-a simțit ca un mic copil, nu ca băiatul încrezător care începuse să meargă singur spre casă. A înțeles că avea nevoie de ajutor. Apoi, și-a adus aminte de ceva. Știa că trebuia să se roage. Și, astfel, a părăsit drumul și s-a îndreptat spre niște copaci pe care îi vedea cu greu în întuneric. A găsit un loc în care putea să îngenuncheze.

Printre arbuști, a auzit glasuri ale unor oameni care veneau spre el. Doi tineri îl auziseră plângând. Când au ajuns lângă el, l-au întrebat: „Te putem ajuta?”. Printre lacrimi, el le-a spus că se pierduse și că dorea să meargă acasă. L-au întrebat dacă știa numărul de telefon sau adresa de acasă. Nu le știa. L-au întrebat dacă știa cum îl cheamă. Știa. L-au condus la o casă din apropiere, în care locuiau. Au găsit numele familiei noastre în cartea de telefon.

Când am primit apelul telefonic, m-am grăbit să-l salvez, recunoscător că oameni buni fuseseră puși pe drumul lui către casă. Și, am fost întotdeauna recunoscător că el a fost învățat să se roage cu credință că ajutorul avea să vină când se rătăcea. Acea credință l-a condus spre locul sigur și i-a adus mai mulți salvatori de mai multe ori decât poate număra.

Domnul a stabilit un model de

salvare și salvatori în împărăția Sa. În înțelepciunea Sa, Domnul i-a inspirat pe slujitorii Săi să creeze unele dintre cele mai puternice modalități pentru a ne întări și i-a desemnat pe cei mai buni salvatori pentru a ne ajuta atunci când trecem prin anii adolescenței.

Cunoașteți cele două programe puternice asigurate de Domnul. Unul, pentru tinerele fete, se numește Progresul personal. Celălalt, pentru deținătorii Preoției aaronice, se numește Datoria față de Dumnezeu. Îi îndemnăm pe tinerii din generația care se ridică să înțeleagă potențialul pe care îl au de a clădi o mare tărie spirituală.

Și îi rugăm pe aceia care se îngrijesc de acești tineri să facă tot ce ne cere Domnul să facem pentru a-i ajuta. Și, pentru că viitorul Bisericii depinde de ei, noi, toți, trebuie să ne îngrijim de ei.

Cele două programe au fost perfecționate, dar scopul lor rămâne neschimbat. Președintele Monson l-a exprimat în acest fel: noi trebuie „să învățăm ceea ce trebuie să învățăm, să facem ceea ce trebuie să facem și să fim cine trebuie să fim”².

În broșura *Progresul personal* pentru tinerele fete, scopul le este explicat clar: „Programul Progresul personal folosește cele opt valori ale Tinerelor Fete pentru a te ajuta să înțelegi mai bine cine ești, de ce te afli aici, pe pământ, și ce trebuie să faci ca fiică a lui Dumnezeu pentru a te pregăti pentru ziua în care vei merge la templu pentru a face legăminte sacre”.

În continuare, se spune că tinerele fete își vor „[lua] angajamente, [le vor duce] la îndeplinire și [vor raporta] progresul [lor] unui părinte sau unui conducător”. În aceasta, se promite, de asemenea, că: „Deprinderile pe care ți le formezi în timp ce lucrezi la Progresul personal – cum ar fi rugăciunea, studiul scripturilor, slujirea și ținearea unui jurnal – vor deveni obiceiuri

personale zilnice. Aceste obiceiuri îți vor întări mărturia și te vor ajuta să înveți și să te perfecționezi de-a lungul întregii vieți”³.

Programul Datoria față de Dumnezeu pentru tinerii băieți deținători ai Preoției aaronice a fost îmbunătățit și simplificat. Va exista o singură carte simplă pentru toate cele trei oficii ale Preoției aaronice. Tinerii băieți și conducătorii lor vor primi un exemplar al acestei noi cărți. Este un instrument puternic. Programul va întări mărturiile tinerilor băieți și relația lor cu Dumnezeu. Îi va ajuta să-și învețe și să dorească să-și îndeplinească îndatoririle preoției. Va întări relația lor cu părinții și conducătorii lor și relația dintre membrii cvorumurilor.

Ambele programe pun un accent deosebit pe eforturile făcute chiar de tineri înșiși. Ei sunt invitați să învețe și să facă lucruri care sunt grele pentru oricine. Când mă gândesc la propria mea tinerețe, nu-mi amintesc să fi avut încercări atât de grele. În câteva ocazii, am fost invitat să realizez lucruri atât de dificile, dar numai din când în când. Aceste programe impun perseverență, eforturi mari și acumularea de învățături și experiență spirituală de-a lungul anilor.

Dacă mă gândesc, îmi dau seama că cuprinsul fiecăreia dintre aceste broșuri este o reprezentare fizică a încrederii Domnului în generația care se ridică și în noi, toți cei care îi iubim. Și am văzut dovada faptului că încrederea este bine plasată.

În timpul vizitelor, am urmărit cvorumurile Preoției aaronice în acțiune. Am văzut tineri băieți urmând modele de învățare, întocmind planuri pentru a face ceea ce dorește Dumnezeu ca ei să facă, apoi, plecând să facă ceea ce și-au luat angajamentul să facă și împărțind altora felul în care ei au fost schimbați spiritual. Și, în timp ce i-am

urmărit și ascultat, a devenit limpede faptul că tații, mamele, conducătorii, prietenii și chiar vecinii dintr-o congregație au fost atinși de Spirit în timp ce au ascultat tinerii depunând mărturie despre modul în care au fost întăriți. Tinerii au crescut spiritual în timp ce și-au depus mărturiile și la fel s-a întâmplat și cu cei care încercau să-i ajute să facă acest lucru.

Programul Tinerelor Fete are în el același model puternic de a dezvolta tărie spirituală în tinerele fete și de a ne oferi nouă prilejul de a le ajuta.

Progresul personal le ajută pe tinerele fete să se pregătească pentru a primi rânduielile din templu. Ele sunt ajutate de exemplul mamelor, bunicilor lor și al fiecărei femei neprihănite din jurul lor în Biserică. Văd cum părinții ajută o fiică să-și realizeze obiectivele și visurile remarcând și apreciind toate lucrurile bune pe care ea le face.

Cu numai câteva zile în urmă, am privit o mamă stând alături de tânăra ei fiică în timp ce ele primeau recunoașterea pentru că deveniseră, împreună, exemple remarcabile de femeie și tânăra fată. Și, în timp ce mi împărtășeau ce însemna aceasta pentru ele, am simțit aprobarea și încurajarea pe care Domnul ni le dă nouă, tuturor.

Din tot ajutorul pe care îl putem da acestor tineri, cel mai mare va fi să-i lăsăm să simtă încrederea pe care o avem că ei se află pe calea care duce acasă, la Dumnezeu, și că ei pot face acest lucru. Și facem cel mai bine aceasta pășind alături de ei. Calea este abruptă și denivelată uneori și, de aceea, din când în când, ei se vor simți descurajați și chiar se vor împiedica. S-ar putea ca, uneori, să nu-și mai știe foarte bine destinația și să rățească urmărind obiective cu o importanță eternă mai mică. Aceste programe inspirate fac ca acest lucru să fie mai

puțin probabil pentru că ele îl vor conduce pe tânăr spre a invita și a primi tovarășia Duhului Sfânt.

Cel mai bun sfat pe care noi îl putem da tinerilor este acela că ei pot ajunge înapoi la Tatăl Ceresc numai dacă sunt îndrumați și corecți de către Spiritul lui Dumnezeu. Deci, dacă vom fi înțelepți, îi vom încuraja, lauda și le vom da exemple de tot ceea ce invită tovarășia Duhului Sfânt. Când ei ne împărtășesc ce fac și ce simt, noi înșine trebuie să fim demni de tovarășia Spiritului. Atunci, ei vor simți în lauda și zâmbetele noastre aprobarea lui Dumnezeu. Și, dacă noi vom simți că este nevoie să le dăm sfaturi corective, ei vor simți dragostea noastră și dragostea lui Dumnezeu în ele, nu dojană și respingere care pot permite lui Satana să-i ducă și mai mult în rătăcire.

Exemplul de care au cea mai mare nevoie de la noi este acela care le arată să facă ceea ce trebuie să facă. Noi trebuie să ne rugăm pentru darurile Spiritului. Noi trebuie să medităm asupra scripturilor și cuvintelor profeților în viață. Trebuie să ne facem planuri care să nu fie numai dorințe, ci legămintele. Și, atunci, trebuie să ne respectăm promisiunile făcute Domnului. Și trebuie să-i înălțăm spiritual pe alții împărtășindu-le binecuvântările ispășirii pe care le avem în viața noastră.

Și propriile noastre vieți trebuie să fie exemple de credință fermă și continuă pe care Domnul o așteaptă din partea lor. Făcând aceste lucruri, noi îi vom ajuta să simtă din partea Spiritului asigurarea că, dacă vor persista, ei vor auzi cuvintele rostite de un Salvator și Tatăl Ceresc iubitori: „Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău”⁴. Și, noi, cei care îi ajutăm pe drumul lor, vom asculta cu bucurie aceste cuvinte.

Depun mărturie că Domnul vă iubeste pe voi și pe fiecare copil al lui Dumnezeu. Aceasta este împărăția Sa restaurată cu cheile preoției prin profetul Joseph Smith. Thomas S. Monson este profetul Domnului astăzi. Vă promit fiecăruia dintre voi că, dacă veți urma îndrumarea inspirată din această Biserică, ce este Biserica adevărată a lui Isus Hristos, tinerii noștri și noi, cei care îi ajutăm și îi iubim, putem fi duși în siguranță acasă, la Tatăl Ceresc și la Salvator, pentru a trăi în familie și în bucurie pentru totdeauna. În numele lui Isus Hristos, amin ■

NOTE

1. 3 Nefi 14:13-14.
2. Thomas S. Monson, „A învăța, a face, a fi”, *Liabona*, noiembrie 2008, p. 67.
3. *Broșura Progresul personal al tinerelor fete* (2009), p. 6.
4. Matei 25:21.